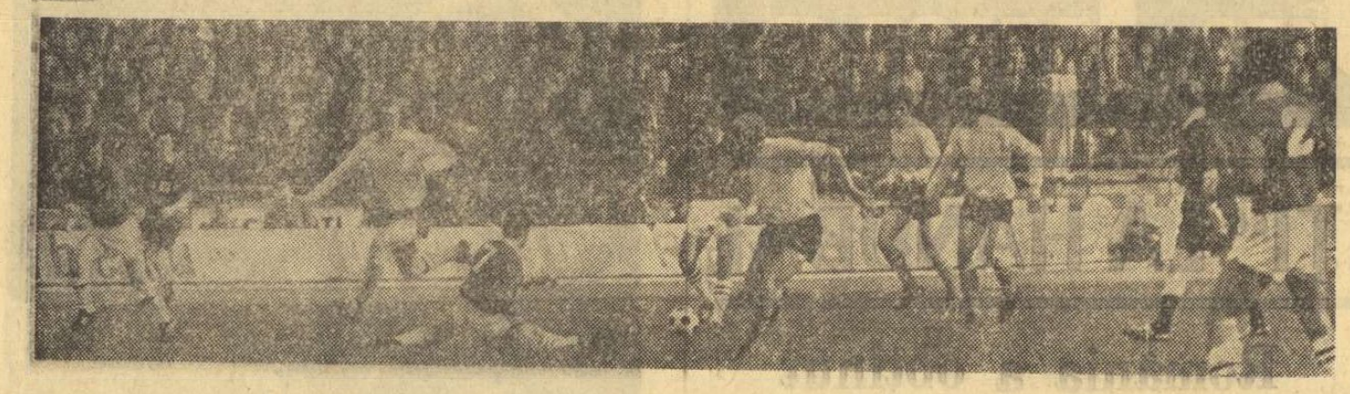

Koudas (nr. 7) a ratat intervenția și Radu Nunweiller așteaptă balonul sub privirile lui Papaioanu, Sătmăreanu și Dinu

fotbal

ULTIMELE 90 DE MINUTE ALE CALIFICĂRII

100000 de spectatori aplaudă golul lui Dembrovschi

Ceasul arată ora 14. Întregul stadion fierbe. Iată, au apărut formațiile pe gazon. Explozie de urale. Intră în funcțiune sirenele, explodează în înălțimi petardele. În fruntea echipelor, cei doi căpitani — Lucescu și Sideris. La centrul terenului se schimbă fanioane și buchete de flori. Apoi, arbitrul Adair aruncă banul în sus. Grecii aleg terenul, iar jucătorilor noștri le revine misiunea de a mișca mingea. Un fluier scurt și Dumitrache dă prima lovitură. Un pas lui Dobrin, o lansare pe dreapta la Dembrovschi. Apoi, peste cîteva secunde, Dobrin driblează în marginea din dreapta careului, dar este obstrucționat. Lovitura liberă indirectă o execută Lucescu. Șut cu boltă pînă la Dumitrache, dar acesta reia pe lîngă poartă. **În min. 2** oaspeții atacă supranumeric. Sideris și Papaioanu combină pînă în careu unde, în sfîrșit, atacul e destrămat. Dar **în min. 3** oaspeții revin. Koudas pătrunde periculos pînă în apropierea porții, singur. Mingea este blocată de Răducanu la picioarele atacantului grec. Începutul meciului e furtunos, palpitant. În următoarele trei minute oaspeții ne arată că sînt dispuși să lupte extraordinar pentru fiecare minge : atacă decisiv, uneori chiar dur. La înaintare ei combină rapid și derutant, profitînd și de nesiguranța apărătorilor noștri (mai puțin Deleanu, foarte bun de la început), care, vizibil marcați de emoții, de miza meciului, luftează de ne trec sudorile. **Min. 6:** o combinație excelentă între Nunweiller și Deleanu, intercalat în atac, dar centrarea ultimului este prea lungă și mingea se oprește în spatele porții. Urmează cîteva faze pe centru, cînd de o parte cînd de alta, pentru ca **în min. 8** să avem din nou emoții. Dimitriou, venit înainte, centrează pe sus. Sideris „șterge" balonul cu capul, trimițîndu-l mai departe la Papaioanu, singur la 15 m de poartă. Șutul din volé al acestuia trece pe lîngă buturi. **În min. 10** primul corner : Dinu urcă în atac și de la 18 m șutează, dar Elefterakis „contrează" și balonul se îndreaptă în afara terenului. Lovitura de colț este executată și faza se termină cu șutul, prea înalt, al lui Sătmăreanu. Prin multă mișcare și deplasare rapidă, grecii ajung apoi la poarta noastră. **Min. 12:** Haitas trage puternic de la 20 m și Răducanu reține. Urmează două minute de inițiativă a oaspeților. După aceea, în min. 14, Dinu preia din apropierea liniei de centru, face o cursă lungă și de la 20 m șutează puternic și plasat spre colțul de sus, în stînga. Ca un resort, Ikonomopoulos se arcuiește în aer și trimite în corner. Lucescu execută înalt, însă tot portarul oaspeților lămurește situația, reținînd spectaculos. **În min. 15** consemnăm un nou corner acordat de Spiridon, la atacul celui mai periculos înaintaș român — Dembrovschi. **Min. 18:** în sfîrșit, Dumitrache reușește să cîștige duelul aerian cu Spiridon, dar mingea trimisă cu capul de înaintașul nostru nu-și atinge ținta. Peste un minut Deleanu pasează lui Nunweiller: de la 25 m Radu șutează puternic, puțin peste poartă. **Min. 20:** Dembrovschi și Dumitrache reușesc pe linia careului de 16 m un frumos un-doi, nefructificat pentru că primul cade în momentul reprimirii balonului. Este o perioadă în care reprezentativa României se vede mai mult în atac. Finalizarea însă întîrzie pentru că Dobrin și Dumitrache sînt păziți cu strășnicie și, în general, compartimentul ofensiv, cu excepția lui Dembrovschi, nu se descurcă în fața apărării aglomerate. **În min. 22** Sătmăreanu se intercalează din nou în atac, pe partea dreaptă, însă mingea centrată de el poposește în afara terenului de joc. **Min. 23** aduce panică în careul nostru. O minge centrată fără adresă de pe stînga se plimbă prin careul lui Răducanu pentru că Dan și Hălmăgeanu luftează. Îndepărtează pericolul Deleanu. După un șut imprecis al lui Dinu — prea mult se încearcă, acțiuni de „unul singur" — **în min. 25 se realizează o fază mare la poarta oaspeților. Nunweiller driblează consecutiv pe Dimitriou și Elefterakis, care încearcă să-l lovească la picioare. Arbitrul acordă lovitură liberă. Execută Lucescu, pe sus, Sătmăreanu se înalță peste toți cei aflați în fața porții și de la 5—6 m trimite cu capul peste poarta goală ! Min. 27 :** Dembrovschi (același Dembrovschi, care a evoluat excelent în acest meci) se strecoară printre 3—4 adversari și șutează cu efect pe lîngă poartă. **Min. 29 :** atacanții greci reușesc din nou să ne arate că nu întîmplător au marcat cele mai multe goluri din serie. Sideris driblează irezistibil și pasează lui Papaioanu, pe linia de 16 m. Spre norocul nostru, acesta, singur-singurel, se grăbește și șutează „dintr-o bucată" imprecis. Asistăm apoi **(min. 30)** la un gest nesportiv al lui Gaitatzis, care-l oprește pe Dembrovschi din cursă ținîndu-l de tricou și vrînd parcă să dea cu el de pămînt. **Min. 34 : Dumitrache pătrunde în careu pe stînga. Îl are în față pe Spiridon. Cînd vede că e depășit, fundașul grec pune piciorul înainte și-l trîntește la pămînt pe Dumitrache. Fără îndoială, a fost fault și deci... 11 m. Arbitrul, însă, acordă lovitură indirectă (!?). După aceea Elefterakis obține un corner după care echipa noastră se lansează în atac.** ESTE MIN. 36. AFLAT PE DREAPTA, SĂTMĂREANU PRIMEȘTE MINGEA. FUNDAȘUL NOSTRU CENTREAZĂ ȘI SPIRIDON TRIMITE CU CAPUL ÎN CORNER. LOVITURA DE COLȚ, DE PE PARTEA DREAPTĂ, ESTE EXECUTATĂ DE LUCESCU, ÎNALT, CU BOLTĂ. LA BALON SAR MAI MULȚI JUCĂTORI. SARE ȘI IKONOMOPOULOS. DAR MINGEA ÎL DEPĂȘEȘTE. ÎN SPATELE LUI SE ÎNALȚĂ DEMBROVSCHI. O SPLENDIDĂ LOVITURĂ CU CAPUL DE LA 4—5 M ȘI GOL IMPARABIL. 1—0 PENTRU ROMÂNIA ! Văzîndu-se conduși, oaspeții pornesc la atac cu îndîrjire, mereu impulsionați de excelentul Domazos. Echipa noastră revine în ofensivă în min. 39. **Lucescu preia mingea cu pieptul, intră în careu, însă este împins din spate de Kamars și cade la pămînt. În loc să sancționeze infracțiunea, conducătorul jocului lasă ca faza să continue.** Repriza se încheie cu scorul de 1—0 pentru România pentru că Lucescu (min. 42) irosește un contraatac, iar Koudas (min. 44) este stopat în ultimă instanță de Hălmăgeanu.

Cei 25, din care „12 mexicani"

Răducanu : autoritar în tot careul, îndrăznet, sobru în general, învingător net în toate situațiile de joc aerian. A degajat cu mîna extrem de precis, trimițînd de regulă mingea jucătorului cel mai liber și contribuind astfel la întrarea echipei în situație de atac. A ieșit fulgerător pentru degajări sau blocaj la toate pasele perpendiculare adresate celor mai avansați atacanți greci. Un portar cu înălțimea și reflexele lui ar fi trebuit să devieze șutul violent al lui Domazos. A fost surprins, plecînd puțin mai tîrziu după balon. Desigur nu i se poate imputa golul, ci numai o oarecare fracțiune din el (dacă acceptăm că un „gol" poate fi divizat).

Sătmăreanu : n-a avut una din acele zile cînd e sigur pe el ca un profesor universitar la catedră. A luptat cît a putut ca să-și ferească zona de breșe și infiltrări, fără ca uneori să izbutească. E bine că s-a lansat mai rar în atac, tocmai fiindcă s-a autoapreciat exact pe el cel de ieri. Marile merite pe care acest fotbalist, cu o structură sufletească aparte, le are la calificarea echipei naționale, ne obligă să înțelegem de ce azi n-a mai jucat cu alura aceea seniorială pe care a etalat-o de atîtea ori. Sătmăreanu este un om care resimte mai mult decît alții încărcătura emoțională proprie unei partide de care depinde TOTUL sau NIMIC.

Hălmăgeanu : evoluție bună, plasament corect, joc de cap fără cusur. Ca orice fotbalist înalt. Bujor a fost puțin jenat de niște adversari scunzi, cu starturi rapide, cu explozii neașteptate, care schimbau balonul cu finețe, pe direcții imprevizibile.

Dan : axul de vitalitate al echipei noastre, mai ales după pauză cînd oaspeții au dezvoltat numeroase operațiuni de atac. A fost necruțător, sportiv, cu nervii cenzurați. A frînt numeroase contraatacuri, exprimîndu-se în fiecare fază cu toată puterea lui de dăruire, care, trebuie recunoscut, este imensă. Cu toate eclipsele din cariera sa, Dan rămîne poate cea mai mare inimă de fotbalist, din cîte bat la ora actuală în România. La sfîrșitul partidei, el s-a retras spre vestiare mergînd pe deasupra tunelului de sîrmă. Bucuria îl copleșise și îl luase în lectica ei minunată. Nu ne-am mira dacă am auzi că Dan a plecat de la stadion mergînd în mîini. Și nu l-am iubi mai puțin pentru o astfel de bizarerie.

Deleanu : a jucat relaxat, exprimîndu-se calm și lucid în majoritatea timpului. Randament excelent mai ales în prima repriză cînd a deposedat cu seninătate, a construit acțiuni și s-a lansat în atac, reușind să surprindă. Uneori nu s-a repliat la timpul cuvenit, descoperindu-și zona. După pauză a fost de cîteva ori depășit, datorită poate și randamentului minor pe care l-au dat mijlocașii în faza de apărare.

Dinu : cîte o părticică din el a rămas pe fiecare metru de teren. Dinu este simbolul ambiției echipei noastre. El s-a bătut fără menajamente într-o zonă în care adversarul concentrase toate forțele lui de elită : mijlocul terenului. Deseori l-a preocupat mai mult atacul decît apărarea, fără ca această opțiune să fi fost necesară. Interesează mai puțin că uneori a pasat greșit. Dinu este omul care a barat frecvent circulația balonului condusă de Domazos și a însoțit, mai ales la început, șarjele de atac ale echipei române, expediind un șut care l-a făcut pe Ikonomopoulos să zboare în unghiul barelor.

Radu Nunweiller : alt mare ostaș al campaniei pentru Mexic, care, ieri, la sfîrșitul drumului, n-a avut strălucirea lui obișnuită. Credem că Radu n-a fost în condiție fizică excelentă, lucru care i se întîmplă, din cînd în cînd, după perioade extrem de solicitante. El a încercat să coordoneze și să conducă din înapoi linia de atac, reușind mai bine acest lucru, mai ales în prima repriză, acolo unde trebuia. Calificarea României pentru turneul final are însă la loc de frunte pe atestatul ei semnătura lui Radu Nunweiller.

Dembrovschi : acest jucător în care unii nu credeau încă pînă în ajunul acestei partide a etalat pentru toți scepticii virtuțile talentului său robust. El s-a deplasat pe teren, în numele crezului tactic, propriu marilor fotbaliști de azi. Majoritatea fazelor de atac și apărare l-au avut în inima lor, simțul lui de strateg l-a condus întotdeauna acolo unde echipa avea mai multă nevoie de un om în plus. Prin lovitura sa de cap, din care a înscris golul, în fața unei apărări înmărmurite, România a devenit una din cele „16 fericite".

Dobrin : marcat, probabil, de urmările neantrenamentului (în zilele de invaliditate), jucătorul de la care se aștepta să vină demoralizarea adversarului a evoluat slab. Lipsa sa de randament a influențat și evoluția lui Dumitrache și pe cea a liniei mediane. Dobrin n-a fost un placid, s-a luptat cu adversarii și cu slăbiciunea lui, dar n-a atins decît o dată treapta unei acțiuni reușite. Sub raportul datoriei, trebuie recunoscut că el a vrut să și-o facă cu toată onestitatea.

Dumitrache : ne venea greu să credem, după un sfert de oră, că el nu atinsese mingea, într-un meci disputat la noi acasă. Un jucător „vîrf" este extrem de tributar colegilor săi de echipă. Și dacă o lungă perioadă întîmplarea face să nu fie jucat, e greu ca evoluția sa ulterioară să nu se deregleze. Sub astfel de auspicii a început partida pentru Dumitrache. Tot ce a încercat ulterior a fost influențat de acest demaraj frînat. Să mai adăugăm și faptul că a fost păzit de Spiridon, un fel de jandarm care știe să-și facă meseria și care are o detentă formidabilă. Cît îl știm de inimos, probabil că roibul corsar își mușcă acum buzele de ciudă. Noi însă îl îmbrățișăm cu acea căldură pe care ne-a solicitat-o întotdeauna talentul său sclipitor.

Lucescu : e dificil să scrii despre cel mai bun jucător al echipei noastre. Fiindcă el a realizat tot ce-ar fi vrut să facă Dumitrache, Dobrin, Radu Nunweiller și ceilalți oameni mai puțin realizați în partida de ieri. Omniprezent ca un duh, Lucescu a deschis întotdeauna o breșă în dispozitivul adversarului și a închis întotdeauna un culoar spre poarta lui Răducanu. El a desfășurat cu strălucire și activitatea sa de căpitan al echipei, formație pe care o domină prietenește cu autoritatea sa compusă din numeroase fațete. Îi mulțumim pentru toată perioada preliminariilor, pe care a traversat-o echilibrat și generos.

Gherghell : bun și dăruit echipei atît cît a jucat.

☆

Ikonomopoulos : agil, temerar, cu reflexe admirabile. Paralizat la faza cînd a înscris Dembrovschi.

Dimitriou : fundaș fără virtuți deosebite.

Kamaras : bine plasat, atletic, descurcăreț în situații dificile, precis în intercepții și în pase.

Spiridon : apărător excelent, abil în deposedări, stăpîn în careu la mingile înalte.

Gaitatzis : agresiv, dar corect în lupta corp la corp ; bun susținător al atacului.

Domazos : cel mai bun jucător de pe teren. Tehnică de bijutier, precizie aproape milimetrică în pasele la orice distanță. Om căutat de minge. A creat faze recomandate prin inteligență tactică, dar coechipierii săi nu le-au onorat. A înscris un gol de o geometrie rece, dar perfectă, care a dat unui stadion întreg multe palpitații.

Haitas : evoluție cenușie.

Elefterakis : s-a dovedit incisiv, robust, cu o mare rază de acțiune.

Sideris : agresiv, primejdios, fin tehnician, cu forță de pătrundere, gust pentru combinații rapide. Șters după pauză.

Papaioanu : atacant înzestrat cu toate calitățile. A creat spărturi, a fentat uneori irezistibil, s-a deplasat în toate direcțiile, doar-doar va ajunge într-o circumstanță ideală. Din păcate, jucătorii greci apropi 'i de el nu l-au înțeles întotdeauna.

Koudas : multă zbatere, puțin randament.

Botinos : mult mai bun decît Koudas. Extremă rafinată, care a sporit forța ofensivă a adversarilor noștri în repriza secundă.

Dedes : neconcludent.

Romulus BALABAN

Cele mai lungi clipe...

Așadar, echipa română intră după pauză cu avantajul unui gol. Suficient, gîndeam noi, ca din punct de vedere psihologic ea să abordeze partida, în continuare, cu mai multă dezinvoltură. Dar iată că, spre surprinderea tuturor, începutul reprizei este aidoma cu cel al partidei : echipa Greciei atacă cu insistență, orice încercare a tricolorilor de a se desprinde pe contraatac fiind rezolvată cu decizie de linia adversă de fundași. Drept consecință, jucătorii noștri încep să apeleze mai des la faulturi : în min. 46 *Lucescu*, pornit în ofensivă, nu-și poate croi altfel drumul, iar *Dan*, în minutul următor, nu-l poate opri în altă manieră pe *Sideris*. *Botinos* intrat după pauză în locul lui *Koudas* irosește lovitura liberă, *Papaioanu* îl imită, șutînd tare, de la 25 de metri, mult peste poartă și mingea revine jucătorilor noștri, în atac. Centrarea lui *Lucescu* este însă imprecisă și din degajarea lui *Dimitriou* mingea ajunge pe poarta opusă, la *Botinos*. *Sătmăreanu* îi taie drumul, îl deposedează de balon, dar începe să se joace cu adversarul ca pisica cu șoarecele în careul mic, spre admirația lui *Răducanu* venit și el la „glumă". Era în min. 50 al partidei și, în sfîrșit, *Sătmăreanu* s-a hotărît să-i dea mingea lui Răducanu. **Degajarea acestuia ajunge la *Dinu*** care vrea să schimbe jocul pe partea lui *Radu Nunweiller*, dar mingea poposește în picioarele lui *Domazos*. Lucidul conducător de joc al oaspeților sesizează poziția izolată, plasamentul defectuos al fundașilor români și se lansează în atac, nejenat de nimeni. El șutează fără să ezite de la aproape 30 de metri, spre colțul din dreapta porții noastre. *Răducanu*, prost plasat (mult spre stînga și ieșit spre linia careului mic) se întinde și atinge mingea cu mîna, fără a reuși însă să-i întrerupă traiectoria spre gol : 1—1, un echilibru de loc dorit pe tabela de marcaj !

Ușurința (atît de departe de dezinvoltura așteptată !), cu care a început echipa noastră repriza secundă, a fost repede plătită. Mult prea repede ! Întrebări de mult amorțite în culcușul gîndurilor încep să se trezească. Ele par a-și face loc și printre jucătorii noștri ce acționau acum debusolat. În min. 52 *Dan* și *Răducanu* ezită la o acțiune individuală a lui *Sideris* și portarul nostru reține cu greutate. Apoi *Hălmăgeanu* este obligat să intervină, de două ori consecutiv, ca ultim apărător. Fundașii se limitează la rolul destructiv, iar compartimentul median (inclusiv *Lucescu* și *Dembrovschi*) cel care, de obicei, calma și ordona jocul întregii echipe, nu-și găsește cadența.

Mijocul terenului este dominat de adversari, *Domazos* acționînd cu precizie ca rampă a unor rapide contraatacuri ce urmăreau să desfacă, în special pe centru, apărarea noastră.

Primul care-și revine este, totuși, publicul și încurajările din tribune mai alungă norii incoerenței care pluteau peste teren. *Dobrin* îl lansează inteligent pe *Dumitrache* (min. 56), dar dublul dribling al tînărului nostru atacant se sfîrșește fără nici un rezultat. Acțiunea aceluiași jucător din min. 62 nu mai poate fi oprită însă decît printr-un fault brutal, chiar pe linia careului de 16 m. Lovitura liberă este executată de *Dinu* dar *Domazos*, omniprezent, intercepteză balonul și îl deschide lung pe *Sideris*, strecurat printr-un sprint prompt, printre *Dan* și *Hălmăgeanu*, în careul nostru. *Răducanu* iese decis la blocaj și printr-un salt temerar își răscumpără o parte din vina golului.

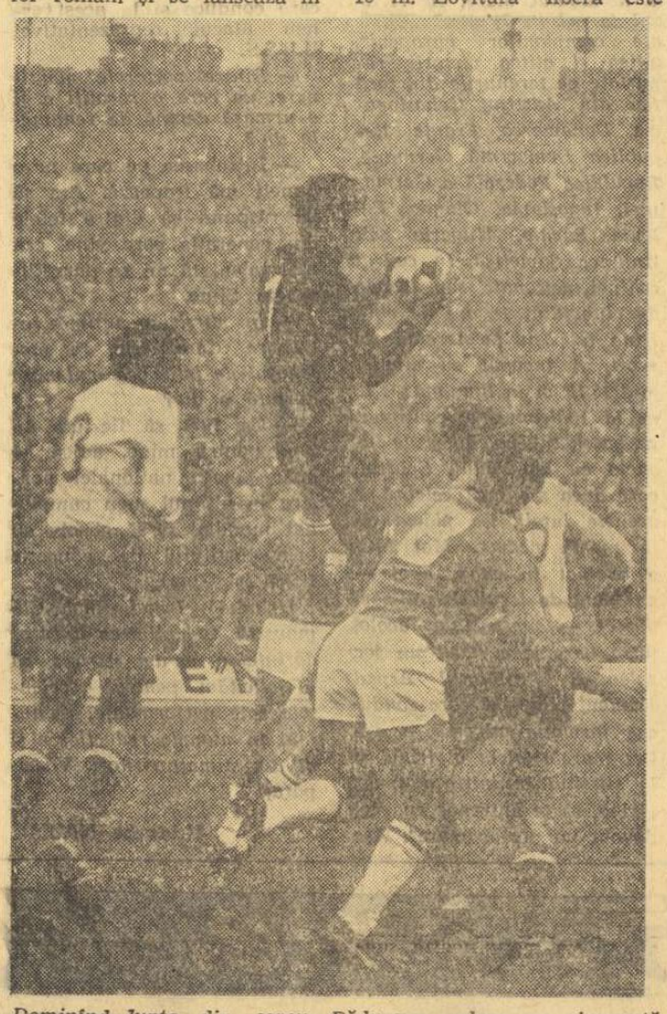

Dominînd lupta din careu, Răducanu culege cu siguranță balonul din fața lui Hălmăgeanu și Sideris (nr. 8)

Din nou momente de descumpănire în echipa noastră, *Dumitrache* se retrage pentru cîtva timp pe extrema stîngă, resimțindu-se de pe urma faultului amintit, iar echipa Greciei forțează victoria, unica sa șansă. Obține însă doar cîteva cornere.

Minutul 68 consemnează cea mai mare ratare a meciului, cînd în urma unei excelente combinații *Dobrin—Lucescu—Dumitrache* (prea puține în acest meci !), ultimul saltă mingea peste poartă, de la numai 3 m, în fața lui *Ikonomopoulos*, care nu-și credea ochilor ! Dar chiar și ratată, acțiunea are darul de a impulsiona echipa noastră, al cărei joc devine mai consistent, mai ofensiv. În min. 71 *Dobrin* îi fentează pe rînd pe *Dimitriou* și *Spiridon*, în careul mic, centrează la semiînălțime, înapoi și *Dembrovschi* lovește puternic cu capul balonul. Toți îl vedem îndreptîndu-se spre gol, dar *Ikonomopoulos* are din nou o intervenție salutară, salvîndu-și echipa de la înfrîngere.

Ce păcat ! Acțiune spectaculoasă, foarte bine concepută, condusă și finalizată, dar echipa noastră n-a obținut decît un corner ! *Radu Nunweiller* șutează și el senzațional, de la peste 30 de metri, dar portarul elen, în formă excelentă, acordă din nou corner. În două minute, echipa română obține 4 cornere. Este rîndul nostru să ne mulțumim doar cu această satisfacție platonică...

Și astfel intrăm în ultimele zece minute ale partidei, cele mai lungi din istoria de peste 50 de ani a fotbalului românesc. Deasupra mult rîvnitei calificări la campionatul mondial atîrna acum, nevăzută, „sabia lui Damocles" care, oricînd, putea reteza echilibrul fragil al scorului egal. Și minutele se scurg ca plumbul. Jucătorii adverși devin din ce în ce mai nervoși. *Dimitriou* faultează, *Ikonomopoulos* scapă mingea din mînă, iar centrările imprecise ale lui *Papaioanu* și *Botinos* poposesc în brațele lui *Răducanu*. *Lucescu* are o execuție de finețe în min. 84 — șut din întoarcere — dar mingea trece peste bară. A fost ultima acțiune demnă de consemnat pentru că restul s-au soldat cu mingi ieșite afară din teren.

Și cînd fluierul final al arbitrului *John Adair* a consfințit ultimul punct — dar cît de prețios ! — obținut de tricolori în preliminariile campionatului mondial, Mexic '70 era o certitudine !

Constantin ALEXE
Paul SLĂVESCU

ROMÂNIA : Răducanu — Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Dan, Deleanu, Dinu, Nunweiller, Dembrovschi, Dobrin (min. 80 Ghergheli), Dumitrache, Lucescu.

GRECIA : Ikonomopoulos — Dimitriou, Kamaras, Spiridon, Gaitatzis, Domazos, Haitas, Elefterakis, Sideris (min. 71 Dedes), Papaioanu, Koudas (min. 46 Botinos).

ARBITRI : JOHN ADAIR (la centru), ajutat la linie de M. Wright și W. Brooks (toți din Irlanda de Nord).

LUPTA ACERBĂ PENTRU CALIFICARE

(Urmare din pag. 1)

tușare, după marele suspense provocat, pe neașteptate, de șutul inspirat al lui Domazos, acest spiriduș, cu calități certe de geniu fotbalistic. Într-adevăr, numărul 10 al grecilor ne-a obligat ieri, în tribune, să repetăm numărătoarea inversă socotind minutele ce mai rămăseseră pînă la fluierul final. Faptul acesta chinuia cu atît mai mult cu cît suspensul de care vorbeam a intervenit în minutul 50 — am zice, artificial, împotriva cursului jocului. deoarece, exceptînd unele scurte perioade de timp, selecționata română s-a impus în fața adversarului, cu mijloace specifice arsenalului fotbalului adevărat.

Este, în fond, marea bucurie, care dă o pondere sporită calificării, asigurîndu-i o serioasă tentă valorică atît de necesară — psihologic vorbind — în momentul în care te înscrii printre primele 16 echipe naționale ale lumii.

Să exemplificăm cele spuse de noi prin cîteva date statistice, mult mai convingătoare decît impresiile fugare și, uneori, subiective pe care ți le oferă o partidă cu miza aceleia de ieri. În 90 de minute, de pildă, fotbaliștii români au șutat de 20 de ori la poartă, în timp ce adversarii lor au încercat vigilența lui Răducanu de numai 6 ori. Ilustrativ în ceea ce privește superioritatea în joc a echipei române este și raportul de cornere : 16 — România, 2 — Grecia. Semnificativ la acest capitol, al loviturilor de colț, este faptul că selecționata elenă a obținut primul corner abia în minutul 35 ! De asemenea, cele 22 de faulturi comise de oaspeți (față de cele numai 12 înscrise la activul echipei române) pledează — ca argument suplimentar — în sprijinul afirmației, potrivit căreia inițiativa a aparținut îndeobște românilor.

A existat, însă, și un moment de mare dificultate pentru reprezentativa noastră de fotbal. El s-a produs, firește, după golul înscris de Domazos, cînd, timp de aproximativ 15 minute, ceva din mecanismul formației române s-a dereglat, permițînd oaspeților, încurajați de neașteptata întorsătură de pe tabela de marcaj, să acționeze cu mai multă convingere și siguranță. Atunci, judicioasa tactică de menținere a balonului, de trecere din apărare în atac prin pase scurte, și-a pierdut consistența, impietînd asupra coeziunii formației române. Dar, o dată depășit punctul critic de care vorbeam, tricolorii s-au descătușat de emoții, evoluînd în continuare mai aproape de potențialul lor real, cel care ne adusese satisfacția deschiderii scorului, în prima repriză, cînd în min. 36, DEMBROVSCHI a plasat excelent balonul cu capul în poarta lui Ikonomopoulos.

Reînnodînd firul superiorității teritoriale, jucătorii români au forțat din nou obținerea victoriei — pe care însă zeița Fortuna le-a refuzat-o... nepoliticos. De două ori, în minutele 68 și 73, tabela de marcaj ar fi trebuit să se schimbe, dar prima oară Dumitrache a plasat — incredibil — peste bară din interiorul careului mic, iar a doua oară portarul grec a reușit să devieze în corner, cu vîrful degetelor, mingea trimisă sub bară de Dembrovschi. Și, parcă sub impulsul acestor acte de... injustiție fotbalistică, jucătorii români — cei care erau mai aproape de efectuarea pasului hotărîtor spre Mexic — au abandonat, pare-se, ideea victoriei, în dorința de a păstra măcar decisivul rezultat... nedecis, suficient pentru calificare. În aceste momente, dificile pentru echipa noastră, începusem numărătoarea inversă de care aminteam, **numărătoare care s-a încheiat fericit prin plasarea reprezentativei României pe orbita elitei fotbalului mondial.**

Conform așteptărilor, caracterul decisiv al acestei partide a fost evident de la primele schimburi de pase. Ambele formații au abordat jocul într-un angajament fizic rar întîlnit, cu nervii întinși la maximum, ceea ce — bineînțeles — a influențat nivelul spectacular al disputei. Am văzut, deseori, în cele 90 de minute pase greșite, șuturi imprecise din situații favorabile, uneori chiar și greșeli tehnice de natura abecedarului fotbalistic. Într-un fel, caracterul de total angajament fizic al întrecerii a favorizat pe oaspeți, mai puțin tehnici, dar — ca orice outsider, care își joacă ultima carte — mai „înfipți", ceea ce explică unele iregularități, în maniera rugbystică 'trageri de tricou), comise de oaspeți.

În ofensivă, fotbaliștii greci au mizat aproape totul pe arma contraatacului realizat prin pasa lungă, decisivă, este drept, bine folosită, în cîteva rînduri, de cei doi oameni de la mijlocul terenului, Domazos și Haitas.

Cu aceste atu-uri în mînă, elevii lui Petropoulos au devenit, ieri, un adversar periculos, dornic să furnizeze o mare surpriză. Din fericire, în acest dialog fotbalistic și-a spus cuvîntul și reprezentativa noastră care, așa cum mărturisea recent antrenorul **Angelo Niculescu**, chiar dacă nu este o echipă din acelea în stare să săvîrșească minuni, rămîne, totuși, un team care acum nu se lasă niciodată călcat în picioare.

Veridicitatea acestei opinii ne-a fost încă o dată probată în meciul cu Grecia, cînd fotbaliștii români au reușit să-și valorifice superioritatea tehnico-tactică, deși — repetăm — au fost vădit marcați de marea miză a jocului. Toți cei prezenți, atît în tribunele stadionului, cît și în fața televizoarelor, vor păstra, în mod cert, în sufletele lor (de mari iubitori ai fotbalului) acuratețea unor faze realizate, îndeosebi, de tricolorii români. Ne referim la unele acțiuni de certă calitate, opera lui **Radu Nunweiller, Lucescu, Dobrin, Dinu, Dembrovschi** și **Dumitrache** care — în tabăra adversă — au găsit corespondent doar în manevrele subtile ale lui Domazos și Papaioanu. Merite incontestabile în obținerea calificării revin, firește, și liniei defensive, care, chiar dacă uneori ne-a făcut să strîngem din dinți, a găsit, totuși, mai ales psihic, resurse să depășească tensiunea de la poarta lui Răducanu. Golul primit, cum spuneam, a fost mai mult rodul talentului și inspirației unui jucător de clasă — l-am numit pe Domazos — decît consecința unor combinații reușite, așa cum și-a creat de mai multe ori selecționata română.

Ne gîndim, totuși — mai ales în perspectiva dificilului turneu final al campionatului mondial — că n-ar fi fost rău dacă, de pildă, unul din jucători l-ar fi supravegheat mai atent pe Domazos, în situațiile în care formația greacă se afla în posesia mingii, și dacă Răducanu (care, în ansamblu, a făcut o partidă bună) ar fi fost mai circumspect la șuturile expediate de la distanță, cum a fost și acela din care echipa oaspe a realizat punctul egalizator.

Însă, după cum spune proverbul **„Totul este bine cînd se termină cu bine".** Bucuria calificării este într-atît de puternică — lucru normal după 31 de ani de absență de la un turneu final de campionat mondial — încît sîntem convinși că, acum, la ora victoriei depline, chiar și cel mai exigent cronicar și-ar amîna cu cîteva zile analiza la rece, simțind mai degrabă tentația să-i îmbrățișeze pe jucătorii români, care, ieri pe stadionul „23 August", și-au încheiat în mod fericit greaua campanie mexicană. O campanie din cele mai dificile pe care — a nu se uita — au ratat-o de data aceasta o serie de echipe naționale puternice ca **Portugalia, Argentina, Iugoslavia, Scoția, Franța** și altele.

Se poate afirma, deci, că și acest 1—1, cu care s-a încheiat partida cu Grecia, valorează pentru tricolorii români și pentru antrenorii lor, **Angelo Niculescu** și **Emerich Vogl**, cît o mare victorie. O victorie pe care noi o întuim prețioasă în mersul înainte al fotbalului nostru.

Fotografii de **Aurel NEAGU, Vasile BAGEAC** și **Theo MACARSCHI**